

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 18 października 2023 r.

DIH-3.707.103.2023.AB

DECYZJA DIH-3.101.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr 73/2023 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 sierpnia 2023 r. (nr akt sprawy: WN.8361.218.2023), na podstawie której, przedsiębiorcy JUMA GROUP spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, wymierzono kary pieniężne w wysokościach:

- I. 1.000 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, co narusza art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658);
- II. 1.000 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniachco najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia Małopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

Uzasadnienie

W dniach 2 oraz 20 czerwca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Małopolskim WIIH” albo „organem pierwszej instancji” przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx]

spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Krakowie, zwanego dalej: „przedsiębiorcą”, „spółką” albo „stroną”.

Uprzednio, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 24 maja 2023 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 25 maja 2022 r.

Inspektorzy przed ujawnieniem charakteru służbowego dokonali zakupu kontrolnego, w toku którego zakupili dwa rodzaje chleba, torbę recyklingową w cenie 1,39 zł oraz dwie sztuki cytryn, które zapakowano w jednorazową ochronną reklamówkę foliową (bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego – tzw. „zrywkę”). W wyniku powyższego zakupu kontrolnego nie wniesiono zastrzeżeń zarówno do pobranej ceny za produkty, jak i sprawności i kultury obsługi.

W ramach postępowania kontrolnego, zgodnie z zakresem wskazanym w zawiadomieniu, inspektorzy sprawdzali przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1658), zwanej dalej: „ustawą o gospodarce opakowaniami” lub „ustawą o opakowaniach” w zakresie m.in. przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o postępowaniu z odpadami opakowaniowymi produktów czy pobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca, sprzedając produkty w opakowaniach, w miejscu prowadzonej działalności nie przekazywał użytkownikom produktów w opakowaniach informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, co najmniej przez wywieszenie odpowiedniej informacji w miejscu sprzedaży, co było niezgodne z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Członek Zarządu wskazał w oświadczeniu z 2 czerwca 2023 r. stanowiącym załącznik nr 1 do protokołu kontroli, że w sklepie są sprzedawane produkty w opakowaniach oraz, że w żadnym miejscu nie wywieszono informacji o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Ponadto wskazał m.in., że od początku prowadzenia działalności (data otwarcia sklepu 17.11.2021 r.) nie pobierają opłaty recyklingowej za torby z tworzywa sztucznego. Przedsiębiorca dodał, że nie wiedział, „że jest taka ustawa i takie rzeczy muszą znajdować się w sklepie”.

Natomiast w oświadczeniu z 20 czerwca 2023 r. przedsiębiorca oświadczył, że złożył wniosek do rejestru BDO i po weryfikacji będzie miał obowiązek pobierania i odprowadzania opłat za sprzedane siatki z tworzywa sztucznego, jak również wskazał, że w kontrolowanym sklepie są dwa rodzaje toreb z tworzywa sztucznego:

- 1) bardzo lekkie torby z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów (tzw. zrywki),
- 2) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów (reklamówka pochodząca z zakupu kontrolnego) podlegająca recyklingowi.

Przebieg i ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli z dnia 20 czerwca 2023 r. (nr akt kontroli: WN.8361.218.2023).

Pismem z dnia 17 lipca 2023 r. Małopolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej określonej na zasadach przyjętych w art. 56 ust 1 pkt 10c) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od

nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, co narusza art. 40a ust. 1 ustawy o opakowaniach oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, wobec stwierdzenia naruszenia przepisu art. 42 ww. ustawy odnośnie obowiązku przekazywania użytkownikom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Stronę w powyższym piśmie poinformowano również zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego. W powyższym piśmie Małopolski WIIH zwrócił się również o przesłanie informacji czy pobierana jest opłata recyklingowa i kiedy nastąpiło zaprzestanie naruszenia prawa w tym zakresie (niezbędne do oszacowania przesłanki „czas trwania naruszenia”).

W odpowiedzi na powyższe strona w wiadomości mailowej z dnia 29 lipca 2023 r. poinformowała o złożeniu sprawozdania za lata 2021 i 2022 w Urzędzie Marszałkowskim, a także dołączyła potwierdzenie uiszczenia opłat recyklingowych na konto bankowe Urzędu Marszałkowskiego wraz z odsetkami. Nie odniosła się natomiast wprost do faktu, czy i od kiedy pobierana jest opłata recyklingowa od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

Decyzją 73/2023 z dnia 17 sierpnia 2023 r. (sygn. akt. WN.8361.218.2023) Małopolski WIIH na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c), art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 58 ust. 2 ustawy o opakowaniach oraz art. 104 Kpa, wymierzył przedsiębiorcy kary pieniężne w wysokościach:

- I. 1.000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, co narusza art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami;
- II. 1.000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniachco najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,

W dniu 18 września 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Małopolskiego WIIH, odwołanie przedsiębiorcy od ww. decyzji.

Pismem z dnia 21 września 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych zakresem przeprowadzenia niniejszego postępowania. rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania

organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ww. ustawy.

Art. 42 dotyczy obowiązku uwidaczniania informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4 ww. ustawy wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Zgodnie z art. 40a, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, tj. torbę o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, która jest wymagana ze względów higienicznych lub oferowana jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności (art. 8 pkt 15a ppkt b) ustawy o gospodarce opakowaniami).

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4 ww. ustawy wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez stronę od decyzji 73/2023 z 17 sierpnia 2023 r. (nr akt sprawy: WN.8361.218.2023), na mocy której Małopolski WIIH na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 10c), art. 56 ust. 1 pkt 12, art. 58 ust. 2 ustawy o opakowaniach oraz art. 104 Kpa, wymierzył przedsiębiorcy kary pieniężne w wysokościach:

- I. 1.000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu niepobierania opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, co narusza art. 40a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami;
- II. 1.000,00 zł (słownie złotych: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazywał użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,

- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach,

co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Przedsiębiorca w odwołaniu potwierdził fakt naruszenia przepisów, jednocześnie wskazując, że spółka zaprzestała naruszania prawa, stwierdzając jednocześnie, że przyczyną nieprawidłowości był brak świadomości dotyczącej nałożonych przepisami ustawy o gospodarce opakowaniami obowiązków. Dodatkowo strona poinformowała, że zarówno właściciele, jak i członkowie zarządu są cudzoziemcami, przepisy krajowe są niezwykle trudne, w związku z czym spółka korzysta z pomocy partnerów biznesowych, wskazując jednocześnie, że od podmiotu tj. Grupy Carrefour Polska sp. z o.o., z którym strona współpracuje w ramach franczyzy, nie uzyskała stosownej wiedzy w niniejszym przypadku.

Przedsiębiorca zgadza się, że nieznanostwo prawa nie zwalnia podmiotu z obowiązku jego stosowania i nie kwestionuje samego naruszenia obowiązków, jednak podkreśla, że od momentu uzyskania informacji o nałożonych przepisami obowiązkach, wdrożyła ich wypełnianie.

Jednocześnie, strona wnosi o obniżenie kary pieniężnej, gdyż jej zdaniem jest niewspółmiernie wysoka, ma trudną sytuację finansową, a zapłacenie kary w wysokości łącznej 2 000 zł będzie stanowiło bardzo wysokie obciążenie finansowe dla podmiotu.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę treści skarżonej decyzji oraz ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy i nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Prezes UOKiK zauważa, że z akt sprawy jednoznacznie wynika, że strona postępowania nie wypełniła ciężących na niej obowiązków wynikających z art. 42 ustawy o opakowaniach. W toku prowadzonej kontroli inspektorzy reprezentujący Małopolskiego WIIH stwierdzili, iż strona w należącej do niej sklepie, prowadziła sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Tym samym, zgodnie z przepisami prawa, strona zobowiązana była czynić zadość wymogom nakładanym na przedsiębiorców ustawą o gospodarce opakowaniami, a zatem powinna co najmniej w miejscu sprzedaży wywiesić informację o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów.

Ustalenia kontroli, wykazały jednoznacznie, że w momencie rozpoczęcia kontroli nie było informacji, które powinny znajdować się w miejscu sprzedaży zgodnie z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Ustalenia te zostały udokumentowane w aktach sprawy – w tym w protokole kontroli, do którego strona nie wniosła uwag. Strona potwierdza również w oświadczeniu z 2 czerwca 2023 r., że w żadnym miejscu nie wywieszono ww. informacji. Tak więc Prezes UOKiK uznaje, że kontrola przeprowadzona w dniach 2 i 20 czerwca 2023 r., dała podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej.

Małopolski WIIH w skarżonej decyzji jednocześnie stwierdził, że w toku przeprowadzonej kontroli ujawniono naruszenie obowiązków, określonych w art. 40a ust. 1 ustawy o gospodarce opakowaniami

tj. stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, nie pobierał opłaty recyklingowej od nabywającego taką torbę - art. 40a ust. 1 tej ustawy. Jednocześnie organ pierwszej instancji wskazał, że powyższe potwierdziło dokonanie przez inspektorów przeprowadzających kontrolę (przed ujawnieniem charakteru służbowego) zakupu kontrolnego, podczas którego m.in. nabyli torbę recyklingową w cenie 1,39 zł/szt., a osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy już w toku kontroli złożyła pisemne oświadczenie z dnia 2 czerwca 2023 r. (załącznik nr 1 do protokołu kontroli nr WN.8361.218.2023) z którego wynika, że w placówce nie jest pobierana opłata recyklingowa w takich przypadkach.

Prezes UOKiK po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału w powyższej kwestii, stwierdza, że ustalenia kontroli budzą wątpliwości i nie pozwalają w sposób jednoznaczny stwierdzić, że przedsiębiorca nie pobierał opłaty recyklingowej za torby z tworzywa sztucznego, tym bardziej nie można tego stwierdzić na podstawie przeprowadzonego zakupu kontrolnego. Analizując ustalenia opisane w protokole kontroli dotyczące zakupu kontrolnego, organ drugiej instancji wskazuje, że przedsiębiorca nie miał obowiązku pobrać opłaty recyklingowej za bardzo lekka torbę z tworzywa sztucznego, w którą zapakowane były cytryny. Natomiast wątpliwości budzi stwierdzenie, że „kontrolowany przedsiębiorca prowadząc jednostkę handlu detalicznego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, nie pobierał opłaty recyklingowej od nabywającego taką torbę - art. 40a ust. 1 tej ustawy. Powyższe potwierdziło dokonanie przez inspektorów przeprowadzających kontrolę (przed ujawnieniem charakteru służbowego) zakupu kontrolnego, podczas którego m.in. nabyli torbę recyklingową w cenie 1,39 zł/szt.(...)”.

Zdaniem organu drugiej instancji sposób przeprowadzenia zakupu kontrolnego, nie pozwolił na jednoznacznie stwierdzenie, że przedsiębiorca nie pobiera opłaty recyklingowej, gdyż na paragonie znajduje się pozycja A_TORBA RECYKLING za kwotę 1,39 zł. Mimo, że w oświadczeniu z 2 czerwca 2023 r. kontrolowany wskazał, że nie pobiera opłaty recyklingowej z uwagi na całkowity brak wiedzy odnośnie obowiązków wynikających z ustawy o gospodarce opakowaniami, w tym konieczności pobierania ww. opłaty recyklingowej, biorąc jednak pod uwagę sposób działania firmy, tj. franczyza, organ pierwszej instancji, powinien ustalić czy należność za ww. torbę nie jest narzucona odgórnie przez franczyzodawcę i nie zawiera wliczonej opłaty recyklingowej. Powyższa opłata mogłaby być odgórnie określona przez franczyzodawcę i chociażby wynikać np. z podpisanej umowy franczyzowej pomiędzy przedsiębiorcami, a czego przedsiębiorca również mógł nie być świadomy.

Zgodnie z art. 77 Kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, dlatego też Małopolski WIIH powinien zweryfikować, czy częścią składową kwoty, która została podana na paragonie jako należność za reklamówkę, nie będzie również opłata recyklingowa. Pobieranie jednej wspólnej opłaty za reklamówkę i opłatę recyklingową i zawieranie jej w jednej pozycji na paragonie, jest praktyką powszechnie stosowaną przez przedsiębiorców dokonujących sprzedaży detalicznej toreb na zakupy z tworzywa sztucznego. Z uwagi na to, że podstawą nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest art. 56 ust. 1 pkt. 10c jest stwierdzenie, że przedsiębiorca nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego, organ powinien w sposób bardzo dokładny ustalić stan faktyczny, który nie będzie budził wątpliwości, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Opierając się tylko i wyłącznie na wyjaśnieniach kontrolowanego, który kompletnie nie orientował się w przepisach dotyczących gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, nie ustalając co faktycznie zawiera pobrana za reklamówkę opłata, spowodowano, że ustalenia kontrolne nie są jednoznaczne i wyczerpujące.

Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK jednak zaznacza, że to od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego, oczekuje się znajomości przepisów m. in. w zakresie regulacji dotyczących postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, a przede wszystkim dołożenia należytej staranności, aby jego działalność była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przedsiębiorca w odwołaniu wskazuje również, że organ pierwszej instancji miał prawo „dokonania kary w postaci pouczenia spółki. Odstąpił jednakże od takiego wymiaru kary stosując niewspółmiernie wysoką karę finansową w wysokości po tysiącu złotych za każde z wykroczeń.”

Prezes UOKiK analizując treść decyzji pod kątem zastosowania art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa, organ stwierdza, że Małopolski WIIH nie rozważył w sposób należyty określonej w nim przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej w zakresie znikomości naruszenia prawa.

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 27 czerwca 2023 r. (sygn. akt V SA/Wa 2507/22) zgodnie z ugruntowanym już stanowiskiem orzecznictwa, wagę naruszenia (i ewentualną jego znikomość) należy badać z punktu widzenia zagrożenia dla realizacji celu ustawowego, tj. w niniejszym przypadku, w celu ochrony środowiska, będącego dobrem ogółu społeczeństwa, dlatego tak ważne jest przestrzeganie przepisów, które zostały nałożone przez ustawodawcę na przedsiębiorców. Jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Informacje wymagane przepisami art. 42, mają charakter praktyczny i edukacyjny, dzięki którym konsumenci uczą się, w jaki sposób mają postępować z odpadami i jak je segregować. Również, pobieranie opłaty recyklingowej od klientów, służy ochronie środowiska i powinno przyczynić się do racjonalnego używania toreb z tworzywa sztucznego, zachęcać do używania toreb wielokrotnego użytku, co w efekcie końcowym będzie miało wpływ na środowisko. Prezes UOKiK dodatkowo wskazuje, że opłata recyklingowa stanowi element ogólnoeuropejskiej formy dbania o środowisko i w rezultacie również o zdrowie i życie ludzkie. Stanowi też istotny element edukacyjny dla konsumentów w zakresie ochrony środowiska. Ignorowanie obowiązku pobierania opłaty lub lekceważące podejście do jej pobrania narusza w efekcie również konstytucyjnie chronione dobra.

Sam fakt zaistnienia deliktu administracyjnego sankcjonowanego bezwzględnie karą pieniężną, nie może wykluczać uznania naruszenia prawa za znikome. Ustawodawca nie wyjaśnia przy tym, jakie przypadki naruszenia prawa można uznać za znikome. Natomiast w piśmiennictwie wyróżnia się stopnie naruszenia prawa: naruszenie kwalifikowane, naruszenie, które nie ma ciężaru kwalifikowanego, ale dla zachowania porządku prawnego jest istotne i naruszenie prawa nieistotne. Za naruszenie nieistotne uznaje się naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Nieistotne naruszenie prawa wypełnia warunek odstąpienia od nałożenia kary. W takim przypadku należy uznać, że waga naruszenia prawa jest znikoma (por. B. Adamiak, J. Borkowski. Kodeks postępowania administracyjnego, Komentarz, Warszawa 2017, s. 969; wyrok NSA z dnia 22 lutego 2022 r. o sygn. akt II GSK 9/22, wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 lipca 2023 r. o sygn. akt V SA/Wa 2659/22 ; uchwałę NSA z dnia 9 czerwca 2022 r. o sygn. akt III OPS 1121 i powołane tam orzecznictwo).

Prezes UOKiK analizując skarżoną decyzję, stwierdza, że Małopolski WIIH bardzo lakonicznie odniósł się do art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, pomijając pkt 2 ww. artykułu. Za niewystarczające uznać należy samo tylko stwierdzenie, że „Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzania kar pieniężnych, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. nie są łącznie spełnione. Pomimo bowiem zaprzestania przez stronę

naruszania prawa w zakresie zarówno pobierania opłaty recyklingowej jak i uwidocznienia stosownych informacji w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach, stopnia tego naruszenia nie można uznać za znikomy w żadnym z dwóch przypadków.” Prezes UOKiK stwierdza, że organ pierwszej instancji nie zbadał wagi naruszenia prawa przez skarżącą z perspektywy *ratio legis* omawianych regulacji, o których mowa powyżej. Ponadto organ pierwszej instancji również nie odniósł się do art. 189f § 2 i 3.

Mając na uwadze powyższe, w tym niewyczerpujące ustalenie stanu faktycznego, Prezes UOKiK doszedł do przekonania, że zaskarżona decyzja wydana została z naruszeniem art. 189f, art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 Kpa.

Rolą organu odwoławczego, wynikającą z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego przyjętej w art. 15 k.p.a., a służącej realizacji zasady dwuinstancyjności ustanowionej w art. 78 Konstytucji RP jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy już uprzednio rozstrzygniętej orzeczeniem organu pierwszej instancji. Wynika to z istoty zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, która polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu przez dwa różne organy tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. wyrok NSA z dnia 10 grudnia 2014 r. o sygn. akt II OSK 1241/13).

Należy zauważyć, że organ odwoławczy jest uprawniony do przeprowadzenia jedynie uzupełniającego postępowania dowodowego (art. 136 § 1 Kpa) oraz wyjaśniającego postępowania w niezbędnym zakresie (art. 136 § 2 Kpa). Natomiast, gdy istnieje konieczność przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części, organ drugiej instancji jest obowiązany uchylić decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę temu organowi do ponownego rozpatrzenia. Dodać trzeba, że przeprowadzenie samodzielnie przez organ odwoławczy uzupełniającego postępowania dowodowego jest dopuszczalne, a wręcz pożądane, ale tylko wówczas, gdy nie będzie skutkowało naruszeniem zasady dwuinstancyjności postępowania (art. 15 KPA) (por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lipca 2023 r., I GSK 673/23).

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż wydanie przez organ odwoławczy decyzji, przeprowadzając dodatkowe postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia co zawiera cena za zakupioną reklamówkę, informacji mającej istotny wpływ na rozstrzygnięcie oraz z uwzględnieniem zapisów Działu IVA Kpa, w tym w szczególności wyczerpującego przeanalizowania i uzasadnienia wszystkich przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w art. 189f Kpa, mogłoby naruszać zasadę dwuinstancyjności zawartą w art. 15 Kpa, dlatego Prezes UOKiK uchyła zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyła zaskarżoną decyzję w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W toku ponownego rozpatrywania sprawy Małopolski WIIH powinien ustalić czy faktycznie naliczona należność za „torbę recykling” (opis na paragonie), nie zawierała naliczonej opłaty recyklingowej, jak również raz jeszcze rozważyć przesłanki odstąpienia od wymierzenia skarżącej kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1, § 2 i § 3 Kpa. Organ pierwszej instancji, po ocenie ww. przesłanek, w przypadku ponownego uznania zasadności wymierzenia skarżącej kary pieniężnej, będzie obowiązany wydać

wyczerpująco uzasadnioną decyzję, z uwzględnieniem przepisów Działu IVA Kpa, odnosząc się wyczerpująco również do artykułu 189f i odpowiednio go uzasadniając.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. Jednakże w terminie 14 dni od jej doręczenia stronie przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sprzeciw należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od sprzeciwu od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stały, w wysokości 100 zł.
3. W przypadku wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 3 § 2a, art. 64c § 1 i 2, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz.259 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a/a